

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. juni 2009
Kontor: Menneskeretsenheden
Sagsnr.: 2009-792-0951
Dok.: LST41198

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 887 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. juni 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Pind (V).

Brian Mikkelsen

/

Nina Holst-Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 887 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren oplyse, hvilken indflydelse den nationale lovgivning har i forbindelse med en vurdering af proportionalitetskravet, jf. svaret på REU alm. del – spm. 549, i Menneskerettighedskonventionens art. 8, al den stund at forskellige kulturers syn på forbrydelser og lydefri vandel kan variere kraftigt?”

Svar:

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at spørgeren ønsker en beskrivelse af omfanget af den skønsmargen, som medlemsstaterne ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har i sager vedrørende Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for familie- og privatlivet.

Efter Menneskerettighedsdomstolens praksis har medlemsstaterne en skønsmargen ved vurderingen af, om et indgreb i retten til respekt for familie- og privatlivet er ”nødvendigt i et demokratisk samfund”, jf. konventionens artikel 8, stk. 2, dvs. opfylder proportionalitetskravet. Imidlertid varierer denne skønsmargen fra sagsområde til sagsområde. Omfanget af medlemsstaternes skønsmargen varierer navnlig i forhold til (1) karakteren af de rettigheder, der gøres indgreb i, (2) rettighedernes betydning for individet og indgrebets intensitet, (3) karakteren af de aktiviteter, der gøres indgreb i, (4) karakteren af de anerkendelsesværdige formål, der søges varetaget med indgrebet, og (5) hvorvidt der kan siges at være en fælles retsopfattelse i medlemsstaterne på det pågældende område.

Medlemsstaterne har f.eks. en forholdsvis stor skønsmargen på områder, der omfatter følsomme moralske og etiske spørgsmål. Som eksempel kan nævnes Menneskerettighedsdomstolens afgørelse i *Odièvre mod Frankrig*, dom af 13. februar 2003, der handlede om, hvorvidt et barn, der var blevet bortadopteret frivilligt umiddelbart efter fødslen, havde ret til at få aktindsigt i dokumenter, der kunne oplyse moderens identitet, selv om moderen ved bortadoptionen havde anmodet om anonymitet. De franske regler gav ikke mulighed for at få adgang til disse dokumenter, men Menneskerettighedsdomstolen fandt ikke, at dette udgjorde en krænkelse af konventionens artikel 8, idet Frankrig efter Domstolens opfattelse havde en vis (”certain”) skønsmargen, når den franske stat skulle foretage den vanskelige afvejning af de i sagen involverede modstående hensyn.

Imidlertid har medlemsstaterne ikke en tilsvarende skønsmargen i udvisningsager. I disse sager har Menneskerettighedsdomstolen opstillet en række kriterier, som der vil blive lagt vægt på ved vurderingen af, om den enkelte udvisning opfylder proportionalitetskravet i konventionens artikel 8, stk. 2.

Som det fremgår af besvarelsen af 19. marts 2009 af det nævnte spørgsmål nr. 549 fra Folketingets Retsudvalg, vil der bl.a. blive lagt vægt på: (1) karakteren og alvoren af en eventuel lovovertrædelse, (2) varigheden af udlændingens ophold i konventionsstaten, (3) den tid, der er gået fra lovovertrædelsen, herunder den pågældendes adfærd i denne periode, (4) de involverede personers nationalitet, (5) den pågældendes familiemæssige situation, herunder varighed af ægteskab og andre momenter, der udtrykker, om parret har et effektivt familieliv, (6) hvorvidt ægtefællen var bekendt med forbrydelsen ved etableringen af familielivet, (7) hvorvidt der er børn og i bekræftende fald børnenes alder, (8) alvorligheden af de vanskeligheder, som familien risikerer at blive mødt med i hjemstaten, og (9) styrken af de sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til henholdsvis konventionsstaten og hjemstaten.